

nægte personer adopteret før ændringen af navneloven ret til at tage efternavn efter deres biologiske familie?»

Begrundelse

Før ændringen af adoptionsloven var det muligt for adopterede personer at tage efternavn efter deres biologiske familie, idet adoptionsloven tidligere gav den adopterede alle rettigheder til sin biologiske slægt. Nu kan vi stå i den groteske situation, at en adopteret har arveret, men ikke ret til at overtage slægtsnavnet.

Svar (12/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen): Ifølge adoptionslovens § 16, stk. 3, reguleres spørgsmålet om et adoptivbarns navn af reglerne i lovgivningen om personnavne.

Efter navnelovens § 3 får et adoptivbarn ved adoptionen adoptantens efternavn. Dog kan det i adoptionsbevillingen bestemmes, at adoptivbarnet i stedet skal beholde sit eget efternavn, eller at det skal bære sit eget efternavn i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

Har et adoptivbarn ved adoptionen fået adoptantens efternavn, kan det som udgangspunkt kun (gen)antage sin biologiske slægts efternavn, hvis betingelserne i navnelovens § 8, nr. 5, er opfyldt. Efter denne bestemmelse kan en person ved navnebevis antage et efternavn, som den pågældende har en ganske særlig tilknytning til. Ved afgørelsen af, om et adoptivbarn skal kunne (gen)antage sin biologiske slægts efternavn, lægges der efter praksis vægt på, om kontakten til de biologiske forældre er genoptaget, og om disse giver samtykke til navneændringen. Hvis de biologiske forældre er døde, vil det kunne tillægges betydning, om der er etableret kontakt til andre biologiske slægtinge, f.eks. halvsøskende, og om disse samtykker. Det vil også kunne tillægges betydning ved afgørelsen, om adoptivbarnet tidligere har båret det pågældende navn.

Den gældende adoptionslov er fra 1972, og der er ikke efterfølgende sket ændringer, der berører adoptivbørns adgang til at (gen)antage deres biologiske slægts efternavn. Reglerne svarer endvidere på dette område i det væsentlige til, hvad der var gældende efter den tidligere

adoptionslov (1956-loven) og efter den første adoptionslov (1923-loven).

Spm. nr. S 2194

Til justitsministeren (31/3 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren være indstillet på ved den kommende revision af navneloven at ændre eksempelvis § 8, således at adopterede vil kunne tage deres biologiske families navn?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2193.

Svar (12/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Navneloven er en ældre lov, som på flere punkter trænger til en revision. Jeg er derfor indstillet på at inddrage spørgsmålet om adoptivbørns adgang til at antage den biologiske slægts efternavn i forbindelse med de overvejelser, som Justitsministeriet har om at nedsætte et navnelovsudvalg.

Spm. nr. S 2296

Til undervisningsministeren (7/4 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Finder ministeren, at eksamens- og fagbekendtgørelser i tilstrækkeligt omfang giver mulighed for øget brug af IT i undervisningen i gymnasiet, herunder motivere til nye undervisningsformer, og i benægtende fald vil ministeren da medvirke til, at nødvendige bekendtgørelser lempes, hvormed IT lettere kan integreres i undervisningen?»

Begrundelse

I en ph.d.-afhandling fra Danmarks Lærerhøjskole omkring forsøg med elektroniske gymna-